

Alex Grafix Galleria

*Aitoa taidetta kotiin
Kirjoja moneen makuun
Mariankatu 15, Lahti*

JANNE VALKEENIEMI

Suuri suomalainen menestysromaani
Kuukaudeksi luettavaa 35 eurolla
Netissä sujuvasti saatavilla
<https://www.jannevalkeeniemi.fi/tilaukset>

SYNAPTORI

Vanhan miehen vapauttaja

Sveitsissä opiskellessani sisätaudeilla sanottiin keuhkokuumeesta: Vanhan miehen vapauttaja.

Keuhkokuumeessa vanhus väsyä, uupuu yhä raskaammin, tajunta hämärtyy, sammuu, ja hän nukkuu pois elämästä. Jos hän kärsii hengenahdistuksesta, se hoidetaan morfiinilla.

Riskiryhmässä mukana

Influenssaan ja koronavirukseen sairastuneen kuolinsyy on hengityksen heikentyminen, keuhkokuume. Myös muut potilaat, joilla on pitkäaikainen vakava sairaus, esimerkiksi levinnyt syöpä, kuolevat keuhkokuumeeseen.

Koronavirus on vaaraton useimmille sairastuneille. Riskiryhmässä ovat vanhukset, joilla hengitystoimintaa ja muita heikentäviä sairauksia. Kuulun tähän porukkaan.

Kovia kohtaloita

Olen seurannut vanhojen lähisukulaisten loppuvaiheita. Mummuni esitti järjissään, selkeästi, että häntä ei saa lähettää keskussairaalaan, että ”ei joudu letkuihin ja koneisiin”. Viimeisessä tapauksissa terveyskeskuksen vuodeosastolla muistelimme menneitä ja hyvästelimme. Hänestä näkyi, että kuolema on lähellä.

Kun hänen tajuntansa heikkeni, hänet kiidätettiin ambulanssilla keskussairaalaan ja laitettiin letkuihin ja koneisiin. Soitin ja kritisoin

potilaan tahdonvastaista hoitamista.

Tuttu kollega selitti: -Kun tänne lähetetään, meidän täytyy hoitaa. Ja meidän vedettiin sille 85 täyteen. Joku hölmö lähetti kukkiakin.

En heti ymmärtänyt, että letkuissa ja koneissa mummuni oli tajuttomana viettänyt 85-syntymäpäivänsä tehosastolla.

Eutanasiasta ei kyse

Toinen sukulainen eli 3-4 viimeistä vuottaan dementoituneena, säälittävässä tilassa,

jonkalaista hän ei ikimääränsä itselleen toivonut!

Kolmas, 90-vuotias, dementoitunut, täysin autettava sukulainen sai keuhkokuumeen. Hänen elämänsä venytettiin epäinhimillisesti sairaalahoidolla. Voin vain toivoa, että hän oli niin syvästi tajuton kuin miltä vaikutti.

Eutanasia on eri asia kuin luonnollinen kuolema. Ihmisellä on oikeus kuolla, kun hänen aikansa on täyttynyt. Keuhkokuume hänet vapauttaa olotilasta, joka ei ole minkään laatuista elämää.

Synaptori nro 7/2020 sisältö

Pääkirjoitus
Sairauksien ehkäisy
on vaikea laji
sivu 2

Synaptorin uutisia
sivu 2

**Tieteellistä
pötyhöpää**
sivu 3

Eva vikman
Soiva sivu,
Evan sanoin
sivu 4

**Aleksin
Kuvakulma
BAUHAUS**
on muutakin
kuin kauppa
sivu 5

**Uskomukset
törmäävät
totuuteen**
sivut 6-7

Aina on taisteltava
sivu 7

Janne Valkeeniemi
Vapaan kirjailijan
siekailematon teos
sivu 8

Pääkirjoitus

Sairauksien ehkäisy on vaikea laji

Jyrki Joensuu, päätoimittaja.
jyrki.joensuu@synaptori.fi

Monet totuudet muuttuvat. Jokin pysyy: sairauksien ehkäiseminen on ihmiselle ja yhteiskunnalle edullisempaa kuin niiden hoitaminen.

Ihmiskunnan historiassa tehokkaimpia terveyden ylläpitäjiä ovat olleet rokotukset ja hygienia.

Hitaasti kehittyviin sairauksiin on vaikeampaa löytää ehkäisykeinoja. Monenmoisia harharetkiä on tehty. Rintasyövän ja eturauhassyövän varhainen toteaminen käsipelillä oli turhaa touhua.

Tissit paljaaksi ja pyllistys

Toimin Koski Hl:n terveyskeskuksessa vuonna 1976. Ylimmältä taholta jaettiin ohjeistuksia: Yli 50-vuotiaan miehen eturauhanen ja naisen rinnat piti tunnustella lääkärinkäynnillä. Noin vaan, muun asioinnin ohessa.

Kuvitellaan potilastyötä maaseudulla.

Talonemännällä on jalkakipua ja isännällä otsassa särkyä. He tulevat yhdessä terveyskeskukseen ja käyvät lääkärillä. Paluumatkalla he keskustelevat kokemuksistaan.

Otsakipuinen isäntä: -Lääkäri työnsi sormen mun perseeseen.

Jalkavaivainen emäntä: -Mua se kouri tisseistä! Se on hullu!

Tunnollinen lääkäri noudatti virallista ohjetta. Tapasin myöhemmin ohjeen laatijan ja valitin mahdotonta määräästä. Tämä vastasi: -Ammattitaitoinen lääkäri tekee luontevasti nämä tarkastukset.

Ohjeiden ongelmia

En murehtinut vajavaista ammattitaitoani. Kuuntelin terveen järkeni ääntä, joka sanoi: Pieniä syövän alkuja ei näin epämääräisellä menetelmällä löydetä.

Nyt, 40 vuotta myöhemmin se on virallinen totuus, ja se ei perustu yksittäisen lääkärin päätelmiin. Kyseessä on tieteellisten tutkimusten tulos.

Ravitsemussuosituksia on annettu niin kirjavasti, että pelkästään rasvoista saisi monta pakinaa kirjoitetuksi.

Koronaviruksen ehkäisemiseksi ”Kädet pitää pestä aina ulkoa tullessa”. Jos ihminen käy yksin kävelylenkillä, kotiin palatessa kädet ovat yhtä virusvapaat kuin lähtiessä. Pesemisessä ei ole järkeä.

Kun väestössä riehuvat tauti ja pelko, väärät käsitykset ovat tavallisia. Ehkäisyssä tartuntatavat on tiedettävä tarkasti. Muuten väestön valtaa keskiaikainen miasma-usko.

jyrki.joensuu@synaptori.fi

Aleksi Joensuun akryylimaalaukset kuvaavat ratkaisua henkilölle, joka tahtoo ehdottomasti välttää tartuntatauteilta. Koronavirusta pelkäävien kannattaa lähteä hankkimaan tällainen kakkos asunto. Ja paljon evästä mukaan. Vessapaperia ei tarvita, kuin ei ole vessaakaan.

Synaptorin uutisia

On kysytty, miksi Synaptoreissa ei ole ilmoituksia, kun se kerran on ilmaiseksi jaettava lehti. On toki ollut Janne Valkeeniemi-kirjan mainoksia.

Muiden ilmoitusten julkaiseminen aloitetaan, kun Synaptorin ulkoasu ja sisältö ovat vakiintuneet. Myös lukijoiden määrän pitää kasvaa.

Synaptori uudistuu

Synaptorin otsikko, logo muuttuu seuraavassa numerossa.

Tämä on naisten syytä. Synaptorin vaikutusvaltaiset naishenkilöt eivät tykänneet tähänastisesta logon kirjaintyyppistä eikä väreistä... Hmm, mikä siinä päätoimittajan muu auttoi, kuin tehdä muutoksia. Tekstieni sisältöihin naisvalta ei ole puuttunut.

Löytymisen ongelma

Synaptorin historia alkoi Päijät-Media Uutisportaali Oy:n julkaisuna. Synaptorin arkiston eli tähänastisten

numeroiden löytäminen oli mutkikasta, kun omia kotisivuja ei ollut.

Kaikki oli pitkään niin sanotusti ”vaiheessa”. Vuoden alussa Päijät-Media siirtyi nykyisen kustantajan J&K Joensuu Oy:n omistukseen, ja sen seurauksena lupaamme syntyvän järjestystä.

Kotisivut valmistuvat

Synaptoreita on ilmestynyt syyskuun 2019 jälkeen 15 numeroa, toinen toistaan kiinnostavampia ja hausempia. Ja ilmestymisen tahti kahden viikon välein jatkuu.

Kotisivuilta lukija tulee pääsemään kätevästi tutustumaan aikaisempiin numeroihin. Niiden aiheet eivät vanhene nopeasti! Esimerkiksi Huolettomuusohjeet (Synaptori 2/2019) ovat ikuisia.

Synaptori.com tulee olemaan kiinnostuneelle ihmiselle oikea osoite.

Lukuterveisin
Jyrki Joensuu
Päätoimittaja

Tieteellistä pötyhöpöä

Synaptorin jokaisessa numerossa julkaistaan pötyhöpöä. Kuten tiedetään, pötyhöpö on paskanjauhannan siistimpi ilmaisu. Paskanjauhanta on bullshit suomeksi.

Pötyhöpöä esiintyy kaikkialla. Vakuuttavaa pötyhöpöä on, kun se osaksi totta. Tiedeutisten pötyhöpöissä mainitaan tutkimuslaitos, nimekäs tutkija tai ”monet tiedemiehet”, ja asiallisen näköisiä yksityiskohtia.

Älykkyysosamäärä

Vuonna 2009 Bergfossin yliopistossa tutkittiin väestön älykkyyttä. Tiede on etsinyt jo 1800-luvulla täsmällisiä älykkyystutkimusmenetelmiä.

Ns. palikkatestien ongelma on tutkittavien koulustaustan vaikutus tuloksiin.

Myös ammattiura kohentaa tai heikentää testisuorituksia. Tutkimukset palvelevat huonosti tavoitetta mitata vain älykkyyttä.

Tulosten tulkintakin on epämääräistä, esimerkiksi blondeilla. Niinpä on luovuttu älykkyysosamäärästä älyn mittarina. Tässä kuitenkin käytetään ÄO:n numeroita, koska ÄO on kaikille tuttu.

Vessapaperirullatutkimus

Kuuluu norjalainen älykkyystutkija Harald Wundergundt oivalsi vessapaperirullan asennon yhteyden älykkyteen. Hän kyläili tyhmissä perheissä ja huomasi vessassa, että paperirulla oli laitettu avautumaan seinää vasten. Hänen omaan fiksuun päähänsä ei pälkähtänyt laittoa rulla noin päin.

Ökyrikkaassa öljyymaassa Norjassa satsataan rajattomasti tieteelliseen työhön ja talviurheiluun. Usein ne ovat yksi ja sama asia, kunnes käry käy.

200 hengen väestötutkimukseen kuuluivat normaalit älykkyystestit. Kotikäynnillä tutkijat käväisivät tutkittavien vessassa ja merkitsivät muistiin, kuinka päin vessapaperirulla oli telineessä. Jos paperia ei ollut, tutkittava siirrettiin paperittomien ryhmään.

Tutkimustulokset

Paperirullien asennot jakaantuivat seuraavasti:

70% laittoi rullan aukeamaan edestä. Kuva 1.

25%:lla rulla aukeni seinälle, Kuva 2.

5%:lla paperi puuttui. No,

eihän siitä voi olla kuvaa 3!

Edestä avautuvilla älykkyysosamäärien keskiarvo oli 105. Takaa avautuvan rullan laittajilla ÄO oli 97. Ero on tilastollisesti merkitsevä ($p > 0,05$).

Ne, joilla ei näkynyt paperia telineessä eikä hyllyllä, saivat ÄO-pistemäärän 78-86.

Lopputulema on, että älykkyystestejä ei tehdä. Tutkittavalle sanotaan: - Vessassa on kuulemma paperi lopussa. Voisitko viedä tämän rullan sinne.

Koehenkilö käy täyttämässä toiveen. Psykologi rientää vessaan tarkastamaan testituloksen ja kertoo sen tutkittavalle esimerkiksi näin: - Joo. Älykkyytesi on keskitasoa. Ei tässä kummempia tutkimuksia tarvita.

Tämä ei ole mainos, vaikka voisi olla Dosetti ei ole pötyhöpöä

Lääkehoito on Synaptoreissa toistuva aihe. Numerossa 4/2019 esiteltiin yksityiskohdaisesti lääkeannostelijan eli dosetin oikea käyttö.

Dosetti on maallikon tärkein keino välttää virheellisiä lääkityksiä. Motivoimiseen riittänee tilastotieto: vanhusien sairaalahoitoista suurin yksittäinen syiden ryhmä on pieleen mennyt hoito, ja siinä usein on taustalla lääkehoidon virhe. Luulisi olevan

yksinkertaista lukea lääkepakkauksesta ohje ja sitä noudattaa. Se on VAIKEAA.

Dosetti on kätevä kotona ja sen voi ottaa mukaan minne vain. Jos joutuu yllättävästi matkalle ja siellä yöpymään, sen kuin sujauttaa dosetin laukkuun. Viikoksi eteenpäin ovat lääkkeet käyttövalmiina. Vaihtoehto? Pakata purkkeja? Hölmöä. Ja joku unohtuu kumminkin.

Eva Vikman

Soiva sivu, Evan sanoin

Olen syntynyt 1980-luvun lopulla. Samana vuonna, kun Berliinin muuri murtui, kun Arja Koriseva kruunattiin tangokuningattareksi ja listaykkösenä soi Kim Lönnholmin Minä olen muistanut.

Olen aina pitänyt itseäni vanhemmasta musiikista. Ensimmäinen ulkoa oppimani laulu 3-vuotiaana oli Emma-valssi, jonka pappani opetti.

Tykästyin varhain myös 1970-luvun diskomusiikkiin, ja kun aloitin esiintymiset 5-vuotiaana muusikkoisäni jalanjäljissä, ensimmäisiä bravuureitani oli Village Peoplen Go West. Vaikka sanojen merkityksestä ja kappaleen taustalla olevasta tarinasta ei silloin ollut käsitystä, ei se haitannut pientä esittäjää.

Muistan pikkutyttönä, kun mummo soitti levyltä 1950-luvun evergreenejä. Lazzarellaa, Suklaasydämiä ja Sokeripaloja. Niissä oli aina jotain erityisen kiehtovaa, joka jäi mieleen. Kivan menevää meininkiä ja klasista hienostuneisuutta.

Isäni oli monipuolinen muusikko, joka kiersi tanssilavoja. Perinteinen iskelmäohjelmisto tuli minullekin varhain tutuksi.

Aloitin itse säännöllisen keikkailun 16-vuotiaana, ja koostin ohjelmistoni tanssimusiikista sekä pop-covereista. Muistan, että 1950-luvun foxit ja shufflet sytyttivät eniten. Tuolloin en osannut niitä yhdistää omaksi genrekseen, mutta tästä reilut 10 vuotta myöhemmin syvennyin tyylilajiin laulunopettajani kannustamana, ja

sain sille virallisen nimen, jazziskelmä.

Aloin kuunnella enenevässä määrin Brita Koivusen, Laila Kinnusen sekä Eila Pie-nimäen levytyksiä 1950- ja 60-luvuilta. Innostuin tarttuvista melodioista, tasokkaista sovituksista sekä svengistä. Hyväntahtoiset tekstitkin jäivät positiiviselle mielelle.

Enpä olisi tuolloin osannut arvata, että myöhemmin saisin esittää ja levyttää noita unohtumattomia klassikoita huippujazzmuusikoiden kanssa. Olen tehnyt omia lauluja 12-vuotiaasta alkaen ja saanut niihinkin evästä vanhan, hyvän ajan musiikista.

Helmikuussa 2020 julkaisin ensimmäisen itse tuottamani pitkäsoiton, jossa on ikivihreitä käänösiskelmiä uusin jazzsovituksin sekä genreen sopivia omia kappaleitani. Tämä löytyy striimauspalveluista (Youtube, Spotify, jne.) nimellä ”Eva Vikman – Iltaa, hyvää iltaa”.

Albumini julkaisupäivänä vein työpaikalleni moka-aloja. Kun työkaverit pyysivät kuulla kappaleita tuoreelta levyltä, soitin nimikkolaulun, joka on oma sävellykseni ja sanoitukseni. Ei mennyt kauaa, kun minulta kysyttiin: ”Kuule Eva, onko sinulla vähän sellainen olo, että sinun olisi pitänyt syntyä jollekin eri vuosikymmenelle?”. Niinpä. Ehkä. Ei.

Olen kiitollinen, että saan omalta osaltani olla ylläpitämässä tämän genren elinvoimaisuutta juuri nyt. Ja tietenkin tehdä myös omaa, uutta musiikkia.

Tämä on epätavallinen ilmoitus

Ilmoitustilan käyttämisestä ei Evan kanssa sovittu. Hän ehtinyt nähdä tätä. Aikataulu oli tiukka. Joten, siis, jos hän suuttuu, päätoimittaja Jyrki Joensuun on se kestävä.

Eva Vikman

Lauluja, joita on kaivattu.

Koska niitä ei ole saatu kuulla.

Evan musiikki ei ollut kadoksissa. Se on odottanut meitä, kuulijoita.

Googleta Eva Vikman. Löydät hänet esimerkiksi YouTubesta.

Aleksin Kuvakulma Tällä palstalla julkaistaan Aleksi Joensuun taideaiheisia juttuja.

BAUHAUS on muutakin kuin kauppa

Lahteen on rantautunut kauppa, Bauhaus, ”rakennustalo”. Jos nimi yhdistetään taidehistoriaan, Bauhaus on kuuluisa.

Vuonna 1919 Weimarin tasavallassa Saksassa Walter **Gropius** perusti koulun, Bauhaus. Tarkoituksena oli yhdistää moderni arkkitehtuuri, esinesuunnittelu, taideteollisuus ja taide.

Funktionalistiseen tyyliin kuului suoria ja kaarevia viivoja. Rakennusten mittasuhteissa käytettiin kultaista leikkausta. Ensimmäinen kattava värioppi luotiin siellä.

Politiikka tuhosi koulun

Opetus perustui työpajoihin, mutta oppilaita ei kritisoitu, jotta heidän luovuuttaan ei

nujerrettaisi..

Natsien noustua valtaan 1933 opettajat lopettivat koulun, jota natsit pitivät rajiollisena. Nationalistisessa Saksassa hyväksytyt taide-tyyli oli klassismia. Kommunistinen aate oli osasy koulun lopettamiseen, kun Weimarin tasavalta sortui. Taidetta tuhottiin, ja kirjoja poltettiin.

Värioppi syntyi

Josef **Albers** keskittyi tutkimaan värejä, ja hän teki värisoinnuista kirjan.

Bauhausissa Johannes **Itten** loi väriopin, joka perustuu kontrasteihin. Seitsemän eri väririnnastusta tulivat taiteilijoiden avuksi teosten

värimaailmaa luotaessa.

Ehkä lukijat muistavat koulusta, miten piirustuksen tunnilla tehtiin väriympyrä, ja tummasta vaaleaan värisiin ruutuihin liuskoja.

Väririnnastuksia

1. Sävyjä saadaan aikaan kontrasteilla, vastakohtaisuuksilla.
2. Tumman ja vaalean kontrasti.
3. Kylmä ja lämmin väri, esimerkiksi sininen ja punertava.
4. Vastavärien aikaansaamat kontrastit, esimerkiksi sininen ja oranssi.
5. Simultaanikontrasti: väri muuttaa viereistä väriään vastavärisä suuntaan.

6. Puhtaat ja taitetut värit.

7. Määräkontrasti: toista väriä näkyy paljon, ja toista vain vähän.

Kautta aikojen taiteilijat ovat hyödyntäneet teoksissaan värien sukulaisuutta ja vastakohtaisuutta. Kuvateoksessa on suurin osa jotakin väririnnastusta. Teos ei toimi hyvin, jos siinä ei ole värien sukulaisuutta.

Väriopista ja modernista arkkitehtuurista saamme kiittää Bauhausia. On helppo huomata suomalaisten arkkitehtien töissä Bauhausin vaikutuksia.

Kuvat tehtäväksi

Mitkä väririnnastukset tai kontrastit havaitset sivun kuvissa?

Aleksis Joensuun öljyväriä.

Ihmisten ja vauvojen ravitsemussuosituksissa on esitetty vaikka mitä. Jotkut virallisesti hyväksytyt ohjeet ovat olleet kehoja. Todellista aihetta kritiikkiin on ollut.

1970-luvun alussa lääketieteen opiskelijat Sveitsissä levittivät viestiä ”Nestle tötet babies”, Nestle tappaa vauvoja.

Se ei ollut pötyhöpää, vaan rohkeaa taistoa.

Syynä oli elintarvikealan jättiläisen Nestlen kampanja, jossa Afrikkaan myytiin äidinmaidon vastiketta.

Se oli niissä hygieenisissä oloissa vauvoille vaarallista suolistotulehdusten vuoksi, koska tuttipulloja ei pystytty pesemään. Muutenkin oli väärin yrittää vähentää vauvojen parasta ruokintaa, imettämistä.

Kuvan suomalainen lapsukainen on kuitenkin elämässään pärjännyt hyvin, ja voittaa vastukset aina uudestaan.

Uskomukset törmäävät totuuteen

Tiede ei ole erehtymätöntä. Ratkaiseva ero tieteen ja taikauskon välillä on tieteen pyrkimys totuuteen. Humppukissa totuus koetaan viholliseksi.

Kristiina Joensuu on 40 vuoden aikana kohdannut patologina todellisuuden sellaisena kuin se on. Tuhansia kertoja.

Ruumiinavaukset ovat tärkeä osa patologin työtä. Enimmäkseen hän kuitenkin tutkii mikroskoopilla potilaan soluja ja kudoksia. Näistä havainnoista hän tekee diagnoosin.

Patologin totuus

Patologi ei usko eikä toivo mitään. Totuus on mikä on. Lausunnossaan hän esittää totuuden riippumatta siitä, tykkääkö kukaan diagnoo- sista. Suomalaisen perinteen mukaan potilaalle kerrotaan totuus.

Usein potilas ja hoitava lääkärikin toivoisivat totuuden toisenlaiseksi. Mutta diagnoosia ei ”pehmenellä”, ei valehdella. Lääkäri tuntee myötätuntoa, mutta potilaan kohtalo ei parane valehtelemalla.

Luotettavuus on patologin ammatin ydin. Maallikot luulevat joskus, että patologi salaisi totuuden, jos ilmenee, että potilasta on hoidettu väärin. Ei koskaan. Patologi ei ole kenenkään kaveri.

Jos ihmiset johonkin uskovat, Kristiina soisi heidän uskovan terveeseen järkeen. Jos heillä ei ole omaa arvostelukykyä, he joutuvat huijareiden kynsiin.

Uusia, oikeita syöpähoitoja kehitetään koko ajan. Ne ovat kalliita, ja niiden käytössä kohdataan korkeiden kustannusten ongelma. Tarvitaan

yhteiskunnan kustannusten asettamista tärkeysjärjestykseen. Se ei ole yksinkertaista.

Huijarit kärkkyvät

Puoskari-laki tarvitaan. Pitää varjella ihmisiä, jotka eivät kykene huolehtimaan itsestään. Psykkisesti sairaut ovat huijareille helppoja uhreja. Potilaiden omaiset kertovat sellaisesta katkeria tosiasioita.

Koronaepidemia laajentuessa on esitetty lukemattomia hömpötyksiä, esimerkiksi viruksia tappavista ”lääke-

aineista” ja saunan hyödyistä.

Esimerkki ammatista, joka on pelkkää sanahelinää, on **CAM-terapeutti**. Se ei tarkoita mitään. Totuuden huomaa, kun CAM käännetään suomeksi.

C, complementary, suomeksi **täydentävä**. Suola sopassa ja maito kahvissa ovat **täydentäviä**. Tämä on totta, ei vitsi!

A, alternative, **vaihtoehtoinen**. Olut ja vesi ovat vaihtoehtoja. Tämä on totta.

M, medicine, **lääketiede**. Se on vitsi. Kyseessä ei ole lääketiede.

CAM:ia saa ilmaiseksi, kun siemailee maitokahvia ja vettä ja sanoo, että tämä on lääketiedettä. Kuuluisassa sadussa ihmiset kuulivat lapsen suusta totuuden: keisarilla ei ole vaatteita! Nyt lapsi sanoisi: CAM ei ole mitään.

Parasta terapiaa

Spekuloidaan huumorimiellessä MWF-terapialla. MWF kuulostaa hienolta?

MWF, Mirror Watching Fool, suomeksi **PKH, Peiliin Katsova Hölmö**. Vieraskieliset W ja F hämäävät yksinkertaisia ihmisiä..

Uskomushoidot ovat harmittomia, jos potilas on terve. Kansalaisilla on oikeus tulla huijatuiksi. Tervejärkisten tulee suojella huuhaalta itseään ja lähimmäisiään.

Tieteen ja terveen järjen

Tämä hoitopaikka on CAM-klinikka.

1. Täällä täydennetään tavallisia, mitättömiä, rajoittuneita, epätydyttäviä hoitoja. Siis C, complementary, täydentävä.

2. Hoituhuone edustaa vaihtoehtoa muille hoitopaikoille. Siis A, alternative, vaihtoehtoinen.

3. Se miten täällä hoidetaan, nimetään lääketieteeksi. Siis M, medicine, lääketiede.

Tämä on siis CAM-klinikka.

vastustus on kovaa. Somen-
sa tökeröinkin hömpöty

on mahdollista. Ikävä kyllä,
hurahtaneita hömpän kan-

nattajia heiluu mediassa ja
politiikassa korkealla tasolla.

Aina on taisteltava

Aina on jaksettava taistella virheelistä tietoa vastaan. Jos se lopetetaan, tapahtuu kuin USA:ssa, missä ylin valtiojohto on rapautunut täydellisen epäluotettavaksi. Ja sekoilee jatkuvasi. Vain tyhmäksi viihdytetty kansa voi valita tuollaisen presidentin.

Uskomushoitosten virheellisiksi paljastaminen voi tuntua toivottomalta, kun aina uusia uskomuksia tuodaan julkisuuteen. Tämä todettiin taas koronaviruksen yhteydessä levinneistä pötyhöpö-jutuista.

Some tarjoaa perättömien tietojen levittämiseen mainion mahdollisuuden. Kuka tahansa heittää sinne ihan mitä tahansa. Perinteisissä lehdissä oli kontrolli, toimitus, jossa koetettiin vaalia rehellisyyttä. Uutistensa oikeellisuus oli monille lehdille kunnia-asia.

Kunnian käsitekin tuntuu vanhan-

aikaiselta, esimerkiksi, jos ajattelee, minkälaisia tositarpeiden ohjelmia ihmisille tarjoillaan. Kuka kumman itsensä iloisesti häpäisevä sinne menee tyhmyyttään näyttämään? Ja kuka tollo pitää itseään niin arvottomana, että istuu tällaisen moskan äärellä!

Maailma on tulvillaan mielenkiintoisia asioita, ja jotkut hukkaavat aikansa ja elämänsä paskaviihteen parissa. He käyvät tyhmyyskoulua ja saavat sieltä lopulta päästötodistuksen: tyhmä mikä tyhmä. Ja tyhmään uppoaa mikä tahansa pötyhöpö. Tyhmä ei huomaa, kun Synaptorissa pahaksi malliksi kirjoitetaan pötyhöpöä.

Valeutisten henkilökohtainen suoja on sivistys, tiedon hankinta ja totuuden etsintä. Jos sillä ei ole väliä, viihtyvä saavuttaa korkealuokkaisen tyhmyyden, jota hän ei onnekseen ymmärrä.

Kasvomaalaus torjuu virukset.

Janne Valkeeniemi

Vapaan kirjailijan siekailematon teos

Neuvostoliitossa oli mahdollista menestyä kuulumatta vallanpitäjiin, nomenklaturaan. Suomessakin on pakko kuulua piireihin, jotta saa kirjansa julki.

Myydäkseen kirjan pitää ryhtyä kustantajan rengiksi. Kirjakauppa-ala horjuu kuoleman partaalla. Vain Rosebudissa on toivoa.

Kaksi oligarkkitrustia omistaa kirjakauppakettajat, jotka keskittyvät myymään omistajiensa teoksia.

Vapaa kirjailija ei pääse esille. Ei mistään hinnasta. Eristäminen ja syrjintä toimivat täydellisesti.

Veijariromaani

Janne Valkeeniemi ja Jyrki Joensuu eivät mahdu lajityyppeihin. Muuan Jannekirjan lukenut sanoi: Se on veijariromaani. - Tavallaan. Kirja hämmästyttää monipuolisuudellaan. Se itkettää, ja naurattaa. Se on lääkärin kirjoittama lääkäriromaani, josta Suomen Lääkärilehti ei suostunut julkaisemaan arvostelua. Veijari kirjoitti liian siekailemattomasti.

Lääketieteen ongelmat kirjassa toteutuivat profetaalisesti, esimerkiksi psykiatrisen hoitojärjestelmän heikkouksien tuleminen julki.

Kirjassa kuvattu ATK:n hakkerointi toteutui, ja romahdutti potilastietojärjestelmät Lahdessa.

Liika lääkehoito ja ylihoitaminen olivat 2019 terveysfoorumin pääteema!

Kirjassa esitetään koulutuksellista aineistoa, jota monet ammattilaiset eivät tunne.

Lääkäri – ihminen

Missään muussa kirjassa ei kuvata yhtä armottomasti, miten korkeatasoinen lääkäri on heikko, epätäydellinen ihminen - kaikesta vahvuudesta ja ammatillisesta osaamisestaan huolimatta.

Kirja arvosteltiin Hollarin Sanomissa myönteisesti otsikolla Runsauden sarvi.

Muualla ei ole arvostelua julkaistu, koska kirjoittaja ei kuulu nomenklaturaan, kuten Veijo Baltzar.

Hyvää palautetta ovat antaneet autonkuljettaja, diplomi-insinööri, asentaja, pappi, erikoissairaanhoidtaja, psykologi, laitoshuoltaja, maanviljelijä ja opettaja.

Loppututkiminta ei tarvita kirjan lukemiseen. Hyvä yleissivistys tekee sen lukemisesta nautinnollisen ja lukijan on oltava pitkäjänteinen.

Ei vuodekumppaniksi

Janne Valkeeniemi numeroina: 680 sivua, 1,3 kilo.

Sivumäärää kasvatti iso ja selkeä tekstityyppi.

Painavaa kirjaa ei saa lukea selällään sängyssä. Tulee hermopinne ranteeseen, tai silmävyönnä kirjan pudotessa käsistä.

Kun se yöpöydälle laittaessa tipahtaa lattialle, talo tähtää ja ihmiset hätäntyvät.

Tilaamalla saa: www.jannevalkeeniemi.fi/tilaukset **35 euroa toimituskuluineen.**

Suomessa on yksi kirja-

kauppa, josta Jannen saa 20 eurolla

Alex Grafex Galleria
Mariankatu 15,
15100 Lahti

Jyrki Joensuu valmisteli Janne-kirjaa 17 vuotta, kirjoitti 2 vuotta, ja lyhensi 100 sivua. Kirja ei ole autofiktio. Sen todistan helposti. Jannen parisuhteet menivät mönkään. Rakastettu inhosi moottoripyöriä. Jyrkin suhde Kristiinaan alkoi 1968, ja jatkuu 2020. Kristiina on kuvassa. Janne ei ole Jyrki. MOT.